

българи бѣха възстанали, можеше ли да се мисли, че турци ще се излежаватъ подъ дебелитъ букови сѣнки?

Дружината въ това врѣме ни наближи. Бѣше на 400-500 крачки отъ насъ, като пѣеше:

»Не щеме ни богатство,
»Не щеме ни пари,
»Искаме свобода
»Съ човѣшки правдини.«

Съвсѣмъ спокойно се движиха и пѣяха подъ открито небе на онова равно поле. Тѣй бѣха расположени щото, човѣкъ би рѣкълъ, че цѣль полкъ войска пжтува. Слънцето трѣптеше на захождане, като изпускаше съвсѣмъ наведено своитѣ слабоотопляющи вече лъчи.

Когато дружината бѣше на стотина крачки отъ насъ, станаме, потеглихме пакъ напредъ авангардъ, като азъ пръвъ, а слѣдъ менъ и другитѣ запѣха:

»Все за тебе мисля, мамо,
»Отъ кат' се готвимъ за боя!«

Пжтя, когото хванаме, бѣше по описаната урва, който правѣше засукъ къмъ западъ. Мжчно или по-добрѣ отъ тамъ неможахме да гледаме на далече прѣдъ или задъ себе си. Щомъ излѣзохме горѣ на равнището се яви съвсѣмъ близо прѣдъ насъ, на около 20 крачки единъ арнаутинъ. Бѣше каченъ на конь. По вънкашността рисувахе да бжде бекчия ¹⁾). Слазаше отъ сѣверо-западната часть на ржтѣта, по направление да кръстоса пжтяни и заmine надолѣ изъ посѣтитѣ ниви. Щомъ се видѣхме лице съ лице, единъ отъ другаритѣ сърдито му извика: »дуръ ²⁾) Той вмѣсто да се прѣдаде, поиска да отправи пушката си къмъ насъ, обаче до като завърши това, оржието ни свѣтна и арнаутина се катурна отъ коня си. Раненъ бѣше на лошо мѣсто. Петъ коршума лежаха въ тѣлото му. Спустнахме се отгорѣ му,

¹⁾ Пазачъ

²⁾ Стой!